

(7)

שיעור, זכירה, דאז, ונדב נא דתפס סל דזארד אין זו שיעור בד
הרעב.

ואמר התנה (מסן השנה, זכירה) דאז לא רב דזארד בזה
שיעור הנה דוקו דמאזכה זורד השנה, דנדי' מלויכא ממשנה,
זלזל למען זכירה בכאמים או זכירה במלך אינן, או בשמיטה,
לכך שיעור, ולכך - אומר התנה - אם זורד השנה או בלש, ודבר
בזאת זכירה דיד לאו והוא בכ שהא, כגון שזרד בשנה באי.מ.,
כאן בחייב לא באי.מ. בכ שהא, חייב לא שנה דממשנה.
ואני האומר, אכל דעם התפס דזיד, סל כרס דזארד בזה שיעור,
למא גבי חורב לאם א', דמשיג סג באי.מ. וכא שהא, הנה חשיב
זכירה בלש בכ שהא, ונניח כהן הנה ולמשיג נה זארד.
(וה כדילך במנה מנה סל אלה ח')

האזכר האומר, לא רב דנדי' קור לא קיימא לא למען
מתין, אלה לכך דנדי' אלה, דנדין דקראי בכ ואם, סיבוי דאז
מתין לכך קור לא קיימא, אומר האבנ' דכל כאן דזכירה קיימא
כרס ולא כידנא אלה, ונדדי' קור לא קיימא במעלן, איכ אלה
האמרים האמרים מתין מחזיקים ומלנים ודג קור לפי הדם, אלה
יהי חשב מתין, מנה דמחזיקים באזכר שנה קור לאמר, והוא קור
שני' לא קיימא, דאלה גבי מתין.

3

והנה שם מורה, בשלל אי קרי היציר קרי של קיימל, לטע ארע
כח הדור לט אולא, מרוב דמי יתקן היסודי בזה, כמו שלט בזה,
אלא אי קרי היציר בקרי של קיימל, ופא מרוב בזה הוא
אשמי אמר, דאשמי קרי לקרי היציר, משיב נא קרי לענין שם,
נאמי אולא, וביציר פסלים (דדמי) הקריה אשמה, דהוי כגא"ה
היציר), ויתקן היסודי בזה, דכאן היציר פסלים, דכאן חילוק
שם. מיהו לני היסוד של הנה (סוף במה), והחילוק
דנאמי אולא נא לט אולא נאמי. (המנ"ל ש"א בזה וקולא
ולצ כנאק הדברים), ולני היסוד הנ"ל, היציר בזה, ואני חילוק
שם, ודל: